

Leesjongen

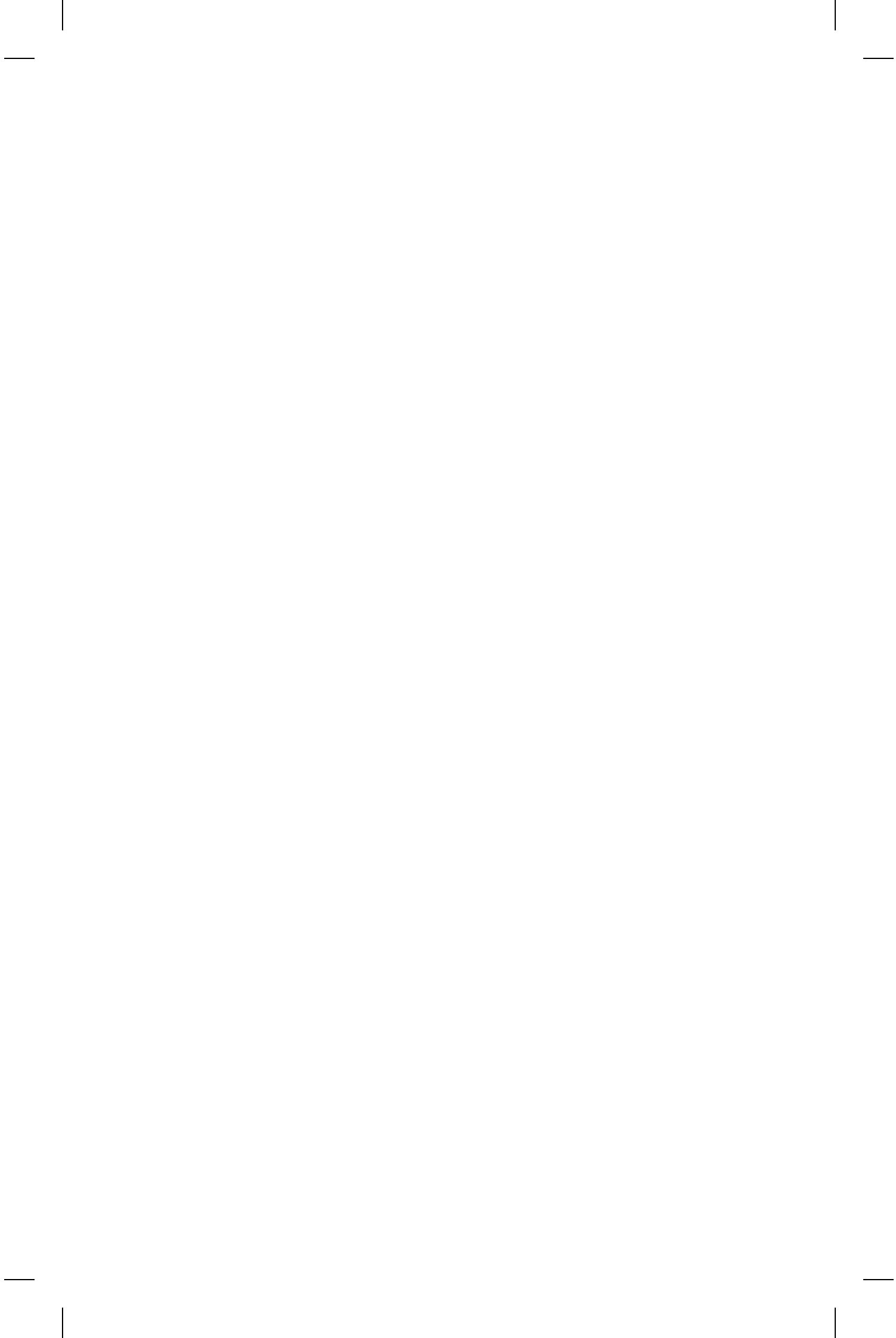
Wiel Kusters

Leesjongen

Verzamelde gedichten 1978-2017

Cossee
Amsterdam

Dicht bij huis

Geboren en getogen

Ik ben geboren uit een berg van licht,
van licht dat zwart bevroren bovenkwam
en nu nog in de as te gloeien ligt,
te wachten op het uitslaan van mijn vlam.

Ik werd getogen uit een diepe schacht
en zag mij aan de voet van torens staan.
De zon hing hoog te schijnen in de nacht,
maar nog veel hoger steeg daarna de maan.

Ik heb mij getekend met de linkerhand,
terwijl mijn vader het papier verschoof,
mijn moeder waarschuwde: 'Pas op de rand!'
Ik denk dat ik besta, nee, ik geloof...

... ik word herboren in een vergezicht
waarin het geziene blijft verschijnen,
waarin wat niet voor lege ogen zwicht
onuitwisbaar blijft verdwijnen.

Out of the dark

Het landschap van mijn ziel is groen en zwart
en nooit heb ik het met de dood verward,
want dicht bij huis klinkt uit de ondergrond
het kloppen van een steen vergruizend hart.

Glück auf

Voor mij was glück auf
een nachtgroet, in het donker
gesproken door mannen
voor hun behoefte zittend
op de schop terwijl muizen
brood uit hun jaszak vraten

geen treffender beeld
voor de komende slaap
wanneer ik in bed
mijn vader groette
voor hij de deur sloot

Het stof

Het stof waarover huisvrouwen
klaagden (het daalde
op de kozijnen en het wasgoed
in de tuin)

zat ook bij windstil weer
zwart in de hoeken
van zijn ogen

bewijs dat hij uit diepten
dicht bij huis kwam

Oor

Op straat legde ik vaak
een oor aan de grond

bewoog daar beneden
een vader of een zoon?

Echo en gezang

In je afkomst school een diepe man.
Wel twee. Ze riepen langs een draad
nog naar elkaar. Echo,
misbaar.

En diep een vrouw, nabij
soms als een witte vlam.
Bang, jij, om wat verteert en willoos
oplost in gezang.